

10. československý potlach

Napsal uživatel Frank
Pátek, 12 Zář 2003 03:00

Ve dnech 5.-7.9. se konal v Pozďatíně u Náměště nad Oslavou jubilejní 10. Výroční československý oheň.

Je to především svátek trampského hnutí u nás i na Slovensku. Je krásné, že si jezdíme přes naše hranice podat ruku, poklábosit a společně zazpívat. Z mého hlediska, to bylo především něco úžasného, když jsem viděl poprvé tvář v tvář kamarády, se kterými si vyměňujeme naše trampské časopisy, posíláme si články a povídky a většinou jsme se znali, jako třeba s kamarádem Ďáblíkem z Ostravy skoro 15 let jen z fotek. Rád jsem si potřásl rukou s kamarádem Brčkem i s kamarádem Šprickem z Bratislavy. Uviděl jsem poprvé kamarádku Mílu Chládkovou z Prahy i kamaráda Juru Cancáka z Brna. (Jestli jsem jména některých kamarádů vynechal, není to tím, že bych je chtěl opomenout, ale na všechny by tu nebylo místo).

Hlavně jsem mohl podat ruku kamarádům z kapely i osady Falešná karta a kamarádovi se kterým si dlouho dopisuji a který všechno dirigoval - Drobkovi. Můj černý klobouk smekám před výtečnou organizací, dokonalostí i bravurou, se kterou on a kamarádi z pořádajících osad všechno zvládli. Za svůj trampský život už jsem pořádal i sám viděl na stovky potlachů, ale zvládnout najednou tolik návštěvníků, kapel i dalších žíznivců a jedlíků, do toho zařídit prodej časopisů, knížek a výstavu trampských tiskovin, postavit stožáry na vlajky i obrovitý několikametrový totem, je výkon opravdu hodný poděkování a smeknutí klobouku. Na tom je právě jedinečné to, že pořádající osady nepřijely na místo kam jezdí stále. To bylo úplně nové místo, kde nebylo nic a tak vlastně osady začínaly na zelené louce.

I já jsem byl přizván do děje (zacož děkuji), napřed výstavkou svého trampského archivu a pak jsem byl poctěn tím, že jsem zapaloval oheň za Západ. Nebudu se pouštět do podrobností, od toho jsou fundovanější, jenom řeknu, že se sešlo skoro 1.500 kamarádů. Přijeli kamarádi i z Japonska, Jihoafrické republiky, Austrálie, Ameriky, Švýcarska a Německa. Jak říkám, do výčtu kapel a dalších podrobností se nemohu pouštět, nemám přesné informace; jen jsem chtěl zdůraznit, že mám teď o tisíc pět set kamarádů víc a to je krásný pocit.